

Čudoviti zvonček.

Živel je svetnik nekóđ — V skrinjo skrrije bron doma,
 Pomni ga le stari rod — Močno tudi tu zvončklja;
 Vol pasóč se na ledini Tat oplašen premišluje,
 Bil tovariš mu jedini. Vest ga pēče vedno huje.

Vola pa ukrade tat, Z zvoncem ven beží na vrt,
 S tihih ga odpelje trat; V senci ga zakoplje trt;
 A na vratu volu poje S tal še bolj odmeva čudno,
 Zvonček mirno pesni svoje. Ven izkoplje ga nemudno.

Tat zvonjenja se zboji, Hitro stopi k volu tat,
 S senom zvonček zamaši, Zvonček dene mu na vrat,
 Zamašen brenči vsejedno, Urno žene ga od hiše,
 Kot bi žugal kazen vedno. Zdaj šele spet mirno diše.

Kaj storiti? — Moder sklep: Zvonček božji, ki zveni,
 Zvonček vzame, spravi v žep; Glas nemirni je vesti:
 A tu poje še glasneje, Srečna, srečna tista duša,
 Z volom tat beží hitreje. Ki ta glas vesti posluša.

J. Volkov.

Na Jurijevo.

Dva dečka trobita in vodita „zelenega Jurija“ od hiše do hiše, tretji pa nosi košarico za darove in pōje:

Od hiše do hiše hódimo,
 Zelenega Jurija vódimo,
 On pómład veselo prinesel je,
 Vso zemljo z zelenjem potresel je:
 Zima, zima, hajd za peč
 V górkó postelj léč!

Deček s košarico dá gospodarju ali gospodinji brezovo šibico in pōje:

To šibo za streho shránite,	Ker take darove vam nósimo,
Da ž njo se požara ubránite,	Od vas jih v zameno prósimo:
Da kázni poredno vam déčico	Imate kaj bele pogačice?
In vabi k hiši vam sréčico.	Ne branimo tudi se kračice;
Sreča, sreča, pridi k nam,	Bodi jajce, bodi hleb
Glej, odprt je hram!	V naš izgini žep!

Bogato gorica obrôdi vam,
 Bogato se polje oplôdi vam,
 Podeli Bog kruha vam belega,
 Vsi lica bodite veselega.
 Mi moramo drugam,
 Hvala, hvala vam!

Smiljan Smiljanič.

